

ת"פ 25177/11/18 - מדינת ישראל נגד צ"ג

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 25177-11-18 מדינת ישראל נ' צ"ג

בפני
בעניין: כבוד השופט - ס. הנשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
צ"ג

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע במסגרת ת.פ 25177-11-18 (שלום טבריה, להלן: "התיק העיקרי") על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי בביצוע עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירת היזק במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. כמו כן הורשע על פי הודאתו בתיק המצורף ת.פ 15669-02-19 (שלום טבריה), (להלן: "התיק המצורף") בגין עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם בתיק העיקרי עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם וגב' ל"ג (להלן: "המתלוננת") פרודים ולהם 5 ילדים

משותפים, המתלוננת התגוררה עם ילדיה בבית בישוב מגדל (להלן: "הבית").

בתאריך 6/11/18 בשעה 23:50, שלח הנאשם מסרונים בוואטסאפ מהטלפון שלו לטלפון של המתלוננת: "אני בדרך אל תעני סבבה נפגש" בשעה 23:52 כתב "ראי הוזהרת לא לפיצה ולא לאמא" ובשעה 23:59 הקליט הודעה קולית בה איים באומרו: "הנה עוד הפעם אני מקליט לך גם פה ב-2- המספרים תראי את זה גם במשטרה, גם לעו"ס, גם לזה שיוצא איתך, זה שעשית את כל הבלגן במהירות בגללו. תקשיבי טוב אנילא מזיין אותך אני פותח לך את התחת איפה שאת לא תהיי ואני בשבת שובר את כל הבית, אם אני ישאיר לך טלוויזיה אם אני ישאיר לך משהו אני הומו גם אם מעצר של שנתיים, שלוש או ארבע, אל תדאגי עכשיו אני יראה לך מה זה גבר, עכשיו אני יראה לך מי בן זונה ואם מישהו יתקרב לאן שרשמתי לך את הכוס של אמא שלך הבית של ההורים שלך יפגע ישר".

בתאריך 8/11/18 בשעה 05:49 איים הנאשם על המתלוננת באופן ששלח לה מסרון בוואטסאפ: "אני הבאתי חטיפים לא'. הבתי את הרכב שיהילדים לא ילכו ברגל ואת בכלל לא עושה אפילו קצת קבוד עושה לי ישימות, בטלפון אם את

לא מיטקשרת אלאי תוך 5 דקות ניגמר הסרט אן חשמל ולא מים ואני שובר פה הכל" . (הטעויות במקור ל.א.)

בהמשך ובאותו מועד, סמוך לשעה 06:03, הגיע הנאשם לבית ורצה להיכנס, המתלוננת אמרה לו שיש נגדו צו הרחקה ושלא יכול להיכנס, אז הזיק הנאשם לרכוש במזיד באופן ששבר את ארון החשמל וחתך את החוטים, סגר את ברז המים, ניתק את הכבלים ושב את חלון הכניסה של הבית, אז התקשרה המתלוננת למשטרה.

בנסיבות אלה הגיעו שוטרים לבית ומצאו את הנאשם עומד בחוץ והחל לאיים באומרו: "אתם על הזין שלי זה הבית שלי ואני ישבור מה שאני רוצה" .

מעובדות התיק המצורף בהן הודה הנאשם עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת ל"ג פרודים ולהם 5 ילדים משותפים, המתלוננת התגוררה עם ילדיה בבית ביישוב מגדל. (להלן: "הבית").

במהלך שנת 2018, בהזדמנויות רבות, איים הנאשם על המתלוננת באמצעות הודעות כתובות

והודעות קוליות בתוכנת הוואטסאפ לטלפונים הניידים שלה כמפורט להלן :

א. "קחי את זה למשטרה, הנה אני עכשיו אומר למשטרה שאני תופס את ל' אני את העור עם סכין מוריד לה מכל הגוף. יא בת שרמוטה שאת תהי בידיים שלי, אני אומר לך לא משטרה, לא אלוהים, לא אמא שלך, לא אמא שלי, לא ס'. את יודעת שאני עושה מה שאני רוצה אחרי זה בית סוהר אין לי בעיה. וגם אם ירחיקו אותי אני אתפוס אותך וכשאני אתפוס אותך...אני אוציא לך שיערה, שיערה, את יודעת איך אני שונא אותך היום כי את בגדת בי, את זונה ואת שרמוטה ואני אומר לך רק את בראש שלי כמו יא הומו(?) , אני אומר לך ל' ,אני הולך לקחת את המכוניות השבוע מהבית, שלא תתחנני לאוטו וחוזך מזה תזכרי מה אני אומר לך...מה שדיברת איתי כאילו...אני בא אם אני לא משפד אותך אני בן זונה."

ב. "באנה איך אמרת לישון עם האויב? את שונאת אותי יותר מנאצי אני מתבייש אם מישהו יראה מהמשפחה שלי, אם מישהו יראה אני אומר לך יעשו עלייך איקס שאת לא חלמת בחיים שלך איזה איקס את הולכת לקבל מהיום אם אני מראה את למישהו מהילדים שלי או המשפחה שלי שאת הולכת לישון עם האויב, תקשיבי טוב יא זונה יא שרמוטה, אני אומר לך משהו, אני מהיום, עוד שעה, שעתים כן?! אני רק הולך לאמלל לך את החיים ולראות אותך

סובלת בלי מכות באינטליגנציה אני אראה לך מה זה לישון עם האויב, בואנא את זונה, מכרת את אבא שלך. תדעי לך דבר אחד ל"ה ותקחי את זה לא למשטרה תקחי את זה לעולם הבא, אם אני אתפוס אותך ואני אתפוס אותך תזכרי מה אני אומר לך, שאני אדע שאת היית בזמן הזה עם מישהו בדיבור הזה בגלל מישהו תשמעי טוב תזכרי את המילים שלי אני פה אני חי הכל בסדר זהו"

ג. "תקשיבי טוב ותשמעי טוב עד יום שיש לא צו ולא בית משפט ולא אמא שלך ולא אבא של אבא של אבא שלך יא שרמוטה ותשמעי טוב ותקשיבי טוב עד יום שיש אם את לא עפה מהבית אני שם זין עלייך ועל הצו ותקשיבי טוב, עד יום שיש לא יאחר בדקה תעופי מהבית ואם לא אני יעשה לך פאדיחות בכל מגדל, אני הולך לשבור לך את העצמות, את הבית את המכוניות, את הכל אני שובר, את התריסים את הכל אני שובר בחוץ, עד יום שיש לא יאחר מיום שיש ואני אומר לך עוד פעם ואל תגידי אני מכירה שממכירה כי את לא מכירה אותי בכלל ולא כדאי לך להכיר אותי, את זה שהיה בעלך פעם את לא מכירה בכלל שתביני דבר אחד עד שיש בבוקר אם אני מתקרב לשם ואני רואה שאת שם, אני שם זין על הצו שיש לך שתכניסי אותו לכוס שלך ולא לה שרוצים לזיין אותך ותקשיבי טוב, אני לא אעזוב את ראבראבעק עד שאני אתנקם בך, אני אראה לך מה קורה למי שבוגד בי, אני לא פראייר שאת תגידי לי שוטרים ואתה לא תתקרב לבית ואחרי זה את באה לי ביציאה אחרת, חכי, חכי את תפתחי את התחת, מי זה הבן זונה שאת מסתובבת איתו שנותן לך ביטחון? אני עד יום שיש אתפוס אותך על תדאגי, מהאזניים שלך".

ד. " תשמעי יא זונה בת אלך זונות עכשיו מתחילה מלחמה ברגע זה את...באנה את נהיית כמו ההיא מחיפה, תקשיבי אני הולך למרר לך את החיים מהרגע הזה! תזכרי מה אני אומר לך! "...

ה. " יש יום רביעי הגדול, יש יום שיש הגדול בשבילך, מחר אני ואת נדבר, מחר, מחר, תעמדי

מולי אני בא לי לתת לך כמה לפני. לך, לך למשטרה מה אני אומר אם יש לך ביצים תשמיעי להם גם ואני אראה לך גם שאני עצור אני אדפוק בך כמה בראש אני אדפוק בך, חכי יא זבל אם את חושבת שהתחלת עם פרייאר אני יראה אני יעשה, אני יהפוך את המדינה את לא מכירה אותי, מה שהגברים עשו במדינה זה כלום מה שאני הולך לעשות לזונה כמוך"

ו. " היום אחרי הבית ספר איך שנגמר הבית ספר, את המפתחות של האוטו האדום של הג'יפ של הקונקט כל המפתחות שיש להעביר לעומרי אני לא רוצה לראות את הפרצוף שלך יא זונה, באנה אני הולך לשים אותך על הריצפה עד שבוע הבא לא יהיה לך איפה לגור תזכרי מה אני אומר לך, את עם הדיבור שלך והאף הגדול שלך תזכרי מה אני אומר לך מה אני עושה לך מחר, מחר אני מקדיש את כל היום בשבילך, מחר אני בא עם עדן לוקח את האוטו שלי ואת הדברים שלי מה שאני צריך, משאיר אותך על הריצפה מחר, חכי אולי תקבלי גם בעיטה על הדרך, חכי הפעם זה לא צחוק לך, חכי הפעם זה לא צחוק הפעם זה הסוף שלך".

ז. " את בת זונה ואת שרמוטה ואת מזדיינת בתחת אם את לא הולכת למשטרה עם מה שאני אומר לך, כדאי לך"

ח. " ואני אראה לך עם המשטרה, מה אני הולך לעשות לך סתם, אמרתי לך את בראש העיניים שלי החודש"

ט. "וואלה את צודקת מה שאת רושמת לי, את בגדת בי הזדיינת מהצד אל תדאגי, אבל חכי, תרשמי עוד פעם לא תוכלי לרשום גם לא יהיה לך אצבעות גם, חכי הפעם את אצלי אבל מה זה אצלי את לא מבינה, הפעם שאני אראה אותך זה לא כמו שראיתי אותך פעם. הפעם אני רואה אותך משהו אחר בעיניים, אני רואה שחור בואי נראה מחר, מחרתיים תהיה משטרה אני אעצר אבל כשאני אצא, אני אתקל בך לבד וואלה את תצעקי לאלוהים, את תצעקי לאבא שלך למה

הוא זיין את אמא שלך שאת נולדת, את תתחנני לרחמים אבל אצלי אין רחמים, תזכרי מה אני אומר לך, אל מה שאת רשמת לי היום, ועוד האף שלך למעלה יעני?! בסדר, תזכרי את המילה שלי, תפנימי, תכניסי למוח ותזכרי מה אני הולך לעשות לך"

י. "תשימי לב איזה קלף יש לך למשטרה, את פרייארית שאת לא הולכת למשטרה ודווקא רוצה שתלכי למשטרה שתראי מה אני עושה לך עם המשטרה, תראי כמה אני גבר, את לא תשכחי אותי בחיים שלך"

יא. "אס חשבת שאבא שלך או חברים שלך שאת מסתובבת איתם הם גברים, אני אראה לך מה זה גבר אמיתי, חכי"

יב. "זה בטלפון של הזונה, זה בטלפון של הזונה לא שלך בטלפון של הזונה של אמא שלך עוד מעט תראי מה אני עושה לזונה אם היא תשאר בבית שלי ותכניס אנשים לבית שלי".

יג. "גם תזמיני משטרה עוד אה? וואלק אם לא תביאי משטרה יא חתיכת זבל אם לא תביאי משטרה עד שאני אבוא"

יד. "שמעי עכשיו בכלל הרגזת אותי אני קורא את הצו הזה שיש מול הפרצוף שלי, תקשיבי טוב, גם אני לא מחכה עד יום שישי, תתכוני"

טו. "תקראי שלחתי לך עכשיו, שלחתי לך בזה של ל' תסתכלי בוואטסאפ שלחתי לך תראי את זה גם למשטרה תראי להם את זה היום, מחר אולי, אולי הפעם יצילו אותך, תקראי"

טז. "כי כל פעם שמשתחררים מבית סוהר אפשר לעשות משהו חדש, גם אחרי עשר שנים. בדרך כלל אחרי שדוקרים בן אדם בתחת מקבלים שנה, שנתיים זה מה שהשופט דופק נותן, אבל בא נגיד אם צריך משהו יותר מיוחד נעשה גם, שם זיו על השוטר שלך שאת אוהבת אותו איזה חתיך עם אקדח, זה שאבא שלך אוהב אותו, אנחנו נתראה עוד מעט אל תדאגי יש לך עד יום

ראשון. יום ראשון תקשיבי טוב ל"ה נעים, יום ראשון הקרוב שהמשטרה תשמע ואני יודע שאני מוקלט והכל אני גבר לא רוצה מכות לא רוצה ריב לא רוצה כלום, אני רוצה דבר אחד את הכבוד שלי. .."

יז. "רק אני מכיר אותך יא זונה כלבה אבל אם אני יתפוס אותך בידיים שלי אני אשתה לך את הדם עם קש ואם אני אצא מאסר עולם אני אשתה לך אותו עם שני קשים ואם אני יתקע לך סכין בתוך התחת ואוציא לך אותו מתוך הראש תגידי את זה לקצין מודיעין הכי חבר שלך שיש אני לא אעזוב אותך בחיים שלך כי את בת זונה עוד תתאבדי או שאני יהרוג אותך".

יח. גם אם יקפלו אותי תקשיבי טוב ל"ה אם בגדת בי ואם יקפלו אותי לבית סוהר וואלה אני יברח מהבית סוהר מהסורגים הכי קטנים שיש כמו עכבר אבל כשאת תהיי לידי אני אשתה לך את הדם כי את זונה בת אלף זונות שמתחפשת לדתייה יא שרמוטה... תקשיבי טוב אם את לא יוצאת מפה תוך שבוע את אמא שלך אני יזיין לך את תצאי מפה מהר למה אם לא אני ישרוף לאבא שלך את הבית ולאמא שלך תזהרי אני יפגע בהם אני קרוב אליהם עכשיו אני יודעת אני יכול לעשות להם דברים נוראיים ביותר בחיים אם את אוהבת את המשפחה שלך הם חזרו אליי אני אחזור אליהם ...".

יט. "... תשמעי טוב אם לא תעני לי לטלפון אני אומר לך את ומשטרת טבריה וכולכם אני אחכה שהמשטרה תגיע לפה ותראי מה אני אעשה לך תשמעי מה אני אומר לך... תשמעי טוב יא בת זונה אני אשתה לך את הדם יא חתיכת זבל אני לא רוצה לראות הפרצוף שלך מהיום והלאה..."

כ. " ... אני מת שתזמיני לי משטרה תעשי לי טובה אני מתחנן אלייך אני פה אני לא יוצא מפה היום אני יושב לך ליד הדלת ואני לא עוזב אותך היום את תחביאי את הילדים שלי ואת תגידי להם שאני רוצח ואני מנייק ואני זבל ואת זונה מזדיינת בתחת שמדברת עם גברים בטלפון

תשמעי טוב יא בת זונה אני יודע שדיברת עם מישהו בטלפון... הביתה אני לא הולך מפה אני

היום לא יוצא מפה אם אני לא מפרק את הבית אם אני לא מפרק אותו כאילו דרך גררים

וכאלה אני היום מפרק את הבית עם פטישים על הראש שלך גם אם צריך אז בואי איך אם את

רוצה לצאת מהבית עם משפחה שלך תקראי להם לפו תעלי אתם עם הילדים המסריחים

הקטנים האלה ש... אותם בחיים שלי יותר ... בחיים שלי יותר ילדה שלך שתפה אתך פעולה ...

בואי אני אראה מי יותר חזק אני לא מפחד משוטרים כפרה אני גדלתי איתם ".

כא. " מה חשבת שהתחלתי פראייר יא מטומטמת? ... היית צריכה לדעת ... אני יושב לך פה על

הראש עד יום ראשון , יום ראשון אני שובר את הביטוח לאומי שובר להם את העצמות שובר

לך את העצמות שובר לאלוהים..."

כב. "... יום ראשון נדבר עם הבוסית שלך אל תדאגי יום ראשון נטפל בבוסית שלך גם איתך ביחד

אני אסביר לה בשתי מילים קילקלת לי את הבית הרסת לי את הבית אם תדברי עם אשתי אני

אהרוג אותך אני ארצח אותך תגידי לה את זה גם ושלא תחשבי שתוכלי להחזיר את עצמך

לעבודה אני ביום ראשון לעבודה והיא לא תרצה לראות אותך יותר... ".

כג. "תעני לי אני עוד רבע שעה נוסע מפה תעני לי לטלפון אני מתחנן אלייך למה מה אני אשבור את כל הדלת ואת כל

הבית ואני אכנס לך מהתריס תעני לי לטלפון יא בת שרמוטה אני נוסע עוד

רבע שעה תעני לי עוד רגע לטלפון למה אני עוד לא מחכה עוד רבע שעה אני אעלה פה עם סולם

לבית לא יעזור לך תקשיבי טוב מה אני אומר לך תעני לי לטלפון יא זבל מתחנן אלייך תעני לי

לטלפון אני לא רוצה לעשות טראומה לילדים תעני לי לטלפון".

כד. " טוב אני מנתק את החשמל ואת המים ואת הכל עכשיו" " תקשיבי לי ישבר התריס יא בת

זונה, תדברי איתי יפה ומהר, תדברי איתי יפה ומהר. אם לא אני דרך התריס בשניה אצלך, אני

כולי חתוך בידיים שתביני.. אני אפילו אם ..יהיה מאסר עולם, אני ארצח אותך אני שחט אותך,

תשמעי אני לא אשחט אותך אני אעשה אותך חתיכות למה את..בגדת בי.. אם תסגרי את הטלפון אני אביא סולם, אני אטפס אליך אני אשחט אותך אני דלוק עלייך רצח. את רוצה להביא משטרה תביאי, הלוואי שתביאי משטרה, ושאני אשב בבית סוהר את אמא שלך אני אזיין ההורים שלך ימותו השבוע אל תדאגי. אני אראה לך מי אני, את לא גרה פה דקה, אין חשמל זרקתי הכל לעשבים, שימותו את והם היום ביחד, כוס אמא שלכם יא בני זונות.. אני אמות! אתם תמותו היום.. אני נוסע אבל שעתיים את לא פה, כי אני חוזר לפה אני חוזר ואני יהרוג אותך אם לא..אני בא עם אקדח. "

כה. "ליד הילדים שלך אני אשחט אותך שאני אתפוס אותך.. "

כו. "תקשיבי יא זונה את מתה"

כז. "אל תשחקי לי אותה כמו ההיא ממגדל ואת יודעת למה אני מתכוון אני לא רוצה להגיד בטלפון אם את חושבת שהמשטרה תעזור לך.. לא מפחד לא ממך ולא מהמשטרה ולא בית משפט.. אני יטפל בך"

כח. "אני יבוא אליך עם פטיש חמש קילו וירוצץ לך את הראש והחלום שלי זה לרוצץ לך את הראש עם פטיש.."

כט. "אני יקבור אותך בפרדס מחוץ למגדל.."

ל. "אני בא לקרוע אותך לגזרים אני יקרע לך את הצורה.. "

3. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה :

ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/1) והגישה גיליון רישום פלילי (ת/2):

א. הערך החברתי המוגן הינו שמירה על תחושת הביטחון של המתלוננת, זכותה לחיים שלווים ובטוחים ועבירת ההיזק לרכוש ממחישה כי אין מדובר באיומים גרידא וכי הנאשם פעל ליישם.

ב. יש ליתן משל מכריע לעקרון ההלימה בכלל ובמקרה זה בפרט.

ג. המאשימה הפנתה לפסיקות בתי המשפט השונים שם הוטלו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש בעבירות דומות.

ד. האיומים נשלחו על פני תקופה ארוכה, ברקע חשד הנאשם כי המתלוננת בגדה בו, מדובר באיומים ברצח ואיומים לא מווסתים וחסרי רסן, חלקו של הנאשם מלא והמתלוננת נמנעה תקופה ארוכה מלפנות לעזרת המשטרה.

לאר האמור לעיל סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ו - 24 חודשים , מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ה. לחובתו של הנאשם 6 הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות והוא חוזר ומבצע עבירות אלימות במשך השנים.

ו. הנאשם לא ביקש כי יוגש בעניינו תסקיר שירות המבחן ומכאן כי עקרונות ההלימה וההגנה על המתלוננת הינם מכריעים במקרה זה.

ז. לאור האמור לעיל סבורה המאשימה כי יש לגזור עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם בצירוף מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננת שישקף הפגיעה בביטחונה ואיכות חייה. עוד אישרה ב"כ המאשימה כי הנאשם היה עצור מיום 8/11/18 עד 15/11/18.

כמו כן הוסיפה וטענה במעמד הדיון :

א. אין ספק כי המתחם משתנה אם מדובר בריבוי עבירות , לא מדובר בפעם יחידה, רואים שבתיק המצורף האיומים נמשכו על פני שנה שלמה, ואין דינו של מתחם של עבירת איומים אחת כמתחם בנסיבות של מספר רב של עבירות איומים כפי שמוצגות בכתבי האישום ושנפרסו על פני תקופה ארוכה.

ב. אמנם אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות אך מדובר בעבירות שחוזרות על עצמן.

ג. אין להקל על הנאשם בשל הפגיעה במשפחה, שכן הפגיעה במשפחה כבר בוצעה, המתלוננת נאלצת לסבול כבר תקופה ארוכה. . המתלוננת התנגדה ליציאת הנאשם למקומות עבודה, ואם הייתה חושבת שהדבר פוגע בה היא

לא הייתה עומדת על זה. במרבית מקרי האלימות כנגד בת זוג מדובר באבא מפרנס ובן זוג אלים וצפויה פגיעה כלכלית באם יענש בחומרה.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

- א. הנאשם בן 55, אב לשמונה ילדים, עברו אינו מכביד, ההרשעה אחרונה רלוונטית בעבירה דומה, הינה בגין אירוע שאירע לפני 12 שנים, יש עבירה של החזקת סכין, מדובר על סכין שנמצא בסירה שהחזיק ומאז לא מחזיק בסכין.
- ב. העבירות בוצעו בעידנא דריתחא בעקבות גירושין, ובגידה של המתלוננת, היחסים עלו על שרטון והצדדים נכנסו לסכסוך גירושין מר, הסכסוך ביטור האחרונה שלו, שניהם מעוניינים להיפרד ובשל החקיקה החדשה לא ניתן להשלים גירושין באופן מידי, והם אמורים להתגרש בתוך מספר שבועות. מכאן כי לא תהיה לו סיבה לקנא לה ולהיכנס למצבים של כעס ואיבוד שליטה שכן ייפרדו.
- ג. מדובר בדיבורים מכוערים ומפחידים מאוד, אך אלימות פיזית לא הייתה ולא מיוחסת לו כזו. מרבית הפסיקה במקרים כאלה מתייחסת למצבים שיחד עם האיומים בוצעה תקיפה. כאן הצירוף אינו קיים. בתי המשפט מחליטים בסופו של דבר לשלוח למאסר מאחורי סורג ובריח, כאשר אלימות מילולית מלווה בעבירות של תקיפה של ממש הגורמת חבלה.
- ד. ב"כ הנאשם מבקש לקבוע מתחם ענישה אחד, על אף שמדובר במספר מועדים ניתן להגדירם כאירוע אחד על פי מבחן הקשר ההדוק, והפנה לבש"פ 4910/14 בעניין אחמד בני גאבר נגד מ"י.
- ה. מנעד הענישה הוא רחב מאוד בעבירות דומות והוא מתחיל בשל"צ ומאסר על תנאי ועד למאסרים שלא ניתן לבצעם בעבודות שירות, בד"כ כאשר נגזרים מאסרים בפועל הם מרוצים בעבודות שירות.
- בעבירות איומים בלבד בתי המשפט מסתפקים במאסר על תנאי, ורק במקרים שיש רצדיביזם, אדם שחזר על מעשיו או כשתלוי מאסר על תנאי או במקרים של אלימות פיזית ממש, נשלחים נאשמים למאסר אך זה לא המקרה שבפנינו.
- ו. לא מדובר בעבירה עם תכנון מוקדם וגרימת נזק פיזי. קיימות סיבות ברורות לאיום הנאשם, כשהגיע למצב של איבוד עשתונותו באופן מילולי. הרקע הוא רומנטי וסכסוך גירושין והדברים יוצאים מפרופורציה ולמרבה המזל לא התפתח מעבר לזה.
- ז. הנאשם מעולם לא ריצה מאסר של ממש, ברור שמאסר של ממש כפי עתירת המאשימה מהווה פגיעה קשה, בלתי מידתית למעשיו, שלא הסלימו לאלימות פיזית, הפגיעה במשפחה תהיה ישירה וקשה, חמישה מתוך הילדים הם

קטינים, הגדולה בת 14, כולם ילדים משותפים שלו ושל המתלוננת, בהם הוא תומך עד היום. ב"כ הנאשם הציג אסמכתאות בגין העברת הכספים שהוא מעביר לילדיו, מלבד המזונות, (נ/1). גם בהטלת עבודות שירות יש פגיעה בפרנסה. הפגיעה ממאסר ישירה בבני משפחתו והפגיעה תהיה במתלוננת.

ח. לעיתים בשל אינטרס ציבורי ממהרים להעניש ובסופו של דבר הנזק גובר על התועלת בעצם ההליך.

ט. הנאשם שוהה בתנאים מגבילים חודשים רבים ומי שמשלם את המחיר זה דווקא המתלוננת והילדים. מעבר לכספים הוא משלם שכירות על הבית הגדול ששימש כבית המשפחה ואת עשרת הנפשות, הוא נמצא בחוזה עד סוף השנה והוא גר שם. הכספים שקיבל כמענק סיוע נלקחו ממנו והועברו לטובת המתלוננת והוא לא מקבל את המענק. גם בנו עומרי שבד"כ סייע בפרנסת המשפחה, משותק מבחינת יכולת העבודה, כי הוא צמוד לאביו ולא יכול להתפרנס כפי שעה לפני ששימש מפקח של אביו.

י. הנאשם נוטל אחריות על מעשיו והודה בפה מלא בכתב האישום וההליך הפלילי לרבות המעצר הרתיע אותו.

יא. חלף זמן של כמעט חצי שנה בלי פנייה למתלוננת ובלי איום נוסף ובוודאי שלא פגע בה. לפיכך החשש מתברר כערטילאי.

יב. לפיכך סבור ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה מתחיל במאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. הוצגה טבלת מתחמי ענישה של התביעה המשטרית (נ/2) וכן הפנה לת"פ 14768-03-15 (שלום טבריה). ללא היותר ניתן לקבוע רף מירבי של 9 חודשי מאסר ויש למקם העונש בחלקו התחתון של המתחם.

הנאשם טען לעונש כי מתחרט, ולא מתכוון לעשות כלום, המתלוננת היא אמא של הילדים שלו, היו צעקות מחוץ לבית ולא הרים עליה יד מעולם וגם לא ירים. יש לו תינוק בן שנה ולא ראה אותו 8 חודשים. הוא מצטער על מה שעשה, לא מתכוון להמשיך עם זה ורוצה להתגרש.

4. דיון והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40 לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

האם יש לקבוע כי העבירות מושא התיק העיקרי והתיק המצורף מהוות אירוע אחד או מספר אירועים ?

על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

בית המשפט העליון נדרש להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, לא פורסם (29/10/2014).

בפתח דבריו מציין כב' השופט י. דנציגר כי :

"המונח "אירוע" הינו מונח חדש שהוכנס לחוק העונשין במסגרת תיקון 113, ועל אף שניתן היה לצפות כי תיכלל בתיקון 113 הגדרה כלשהי למונח זה, הרי שהגדרה כזו לא נכללה בו. ודוק, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו "אירוע", ואף אינו קובע מהו המבחן המשפטי שעל פיו יבחין בית המשפט בין תרחיש עובדתי אחד שיוגדר כ"אירוע" לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים". המחוקק הותיר שאלות אלה פתוחות לפרשנות"

כב' השופט י. דנציגר מאמץ שני מבחנים אשר נקבעו להגדרת "מעשה" לעניין סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי גם לעניין השאלה האם על עבירה מהווה "אירוע" בפני עצמה :

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים".

כב' השופט דפנה ברק ארז סבורה כי יש להחיל מבחן חדש בקביעת היות מעשיו של נאשם בבחינת "אירוע" אחד או מספר "אירועים". על פי מבחן זה תוכרע הסוגיה בהינתן קשר "ענייני והדוק" בין הפעולות ועל פי מבחן ניסיון החיים. לגישה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"אירוע" אחד כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות אך גם כאשר "תהייה חלק מאותה תוכנית עבריינית" גם אם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כדוגמה רואה כב' השופט דפנה ברק ארז במספר איומים כנגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי משום "אירוע" אחד גם אם בוצעו על פני תקופה שכן קיים קשר

הדוק ביניהם , כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

כב' השופט ע' פוגלמן מצטרף בדעתו לכב' השופטת ברק ארז בקובעו כי :

"מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית".

גישת "הקשר ההדוק" אומצה בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 5643/14 - המערער בע"פ 5643/14: נ' המשיבה; לא פורסם (23/06/2015), נקבע בעניין של סדרת עבירות נשק שנעברו על פני מספר חודשים :

"יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אברעל הערעורים שלפנינו מעלה, כי למצער נכון היה לסווג חלק מן העבירות בהן הורשעו כל אחד מהמערערים כ"אירוע אחד", ויתכן שאף את כולן. בנדון דידן, מתארים כתבי האישום המתוקנים תכנית עבריינית שהתרחשה במשך כשלושה חודשים, במסגרתה ביצעו המערערים (כל אחד וחלקו הוא) עבירות שונות בנשק עבור בצע כסף. תכנית זו אמנם כללה מעשים שונים, אך אין בכך כדי להגדיר כל אחד מהם כ"אירוע" נפרד בפני עצמו, ודומה כי ישממש בטענת המערערים כי מדובר במסכת עבריינית אחת, וכי מתקיים בין העבירות קשר ענייניברור. יוזכר, כי חלק מן האישומים השונים מתייחסים לעבירות דומות שהתבצעו באותם ימיםובין אותם נאשמים - על כן ברי, כי לא ניתן להגדירם כאירועים שונים כפי שקבע בית משפטקמא, ולקבוע בצד כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד"

במקרה שבפני לא טענה המאשימה כי עסקין במספר אירועים נפרדים ולא עתרה לקביעת מספר מתחמי עונש הולם בגין מעשיו של הנאשם. יתרה מכך, מעשיו של הנאשם אמנם נפרסו על פני תקופה כשנה שאינה משך זמן קצר לכל הדעות אך מדובר בעבירות דומות אשר בוצעו כנגד אותה המתלוננת המאופיינות בעיקרן בשליחת מסרונים והודעות למתלוננת המלווים באיומים והוצאת חלק מהאיומים (היזק לרכוש במזיד) אל הפועל כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי העבירות אשר עבר הנאשם כאמור בעובדות התיק העיקרי (כתב אישום מתוקן) והתיק המצורף מהוות אירוע אחד אשר יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו הערכים החברתיים אשר נפגעו בביצוע עבירות האיומים, לצידה קבע המחוקק עונש מירבי של 3 שנות מאסר, הינם ערכים חברתיים של שמירה על שלווה נפשה של הקורבן, בטחונה וחירות פעולתה של בת זוגו המאוימת של הנאשם ואין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון סכסוך כזה או אחר, בפרט כאשר קיים חשש ממשי שדברי האיומים יובילו לכדי פגיעה פיזית של ממש. בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט א' גולדברג:

"... אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת".

עבירות האיומים פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. קל וחומר בשעה שעסקין באיומים המושמעים כנגד בת זוג וזאת נוכח הצורך בהגנה על בני זוג המאוימים במסגרת התא המשפחתי האמור להוות יחידה מוגנת בה בן הזוג מצוי בביטחון אישי מירבי. במקרים רבים השמעת איומים במסגרת מערכת זוגית נועדה להפר את השוויוניות בין בני הזוג ובכך פוגעת בתחושת הביטחון האישי של בן הזוג המאויים, פוגעת בשלוות נפשו עד כדי פחד של ממש ממי שאמור היה להיות עזר כנגדו.

הערך המוגן בעבירת ההיזק במזיד לרכוש הינו ההגנה על זכותו הקניינית של אדם, בטחונו ושלוות נפשו, קל וחומר שעה שמבוצעת כנגד בן זוג ובנסיבות המקרה שבפני.

הפגיעה בביצוע סדרת עבירות האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת בערך המוגן הינה פגיעה קשה וממשית. זאת אני למד הן ממשך ביצוע של העבירות, הסדרתיות שבביצוען אך לא פחות מכך, מן החומרה היתרה שבביטויי האלימות המילולית הקשה בהם נקט הנאשם כלפי המתלוננת בהזדמנויות רבות תוך תיאורים גרפיים קשים של פגיעה פיזית במתלוננת, רמיסת כבודה, פגיעה בפרנסתה ורציחתה. בסדרת התבטאויות חמורות זו יש כדי לשתק ולהטיל מורא על כל אדם, קל וחומר כל בת זוג במהלכו של סכסוך גירושין והאשמות אמוציונאליות בגין בגידה.

ב. מידת האשם, מידת הנזק ותכנון מוקדם בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם

והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה,

בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה -

העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב

בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן,

ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של

הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע

העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע

מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. לא הוכחה בפניי טענת הנאשם כי המתלוננת מנהלת מערכת יחסים רומנטית אחרת וגם אם כך הדבר הרי שאין בדבר כדי להוות הצדקה או זרז לביצוען של עבירות האיומים הקשות והחמורות בהן הורשע הנאשם שבפני. יתרה מכך, לא נטען בפני כי למתלוננת היה חלק בהקנטת הנאשם או כי השמיעה איומים בעצמה ובוודאי שלא הובאו כל ראיות לכך.

בפני בית המשפט לא הוצגה הצהרת קורבן אלימות. המתלוננת נדרשה לזמן ממושך עד שהרהיבה עוז ולהגיש כנגד הנאשם תלונה במשטרה וגם זאת אך בשל ביצוע עבירות ההיזק במזיד והאיומים האחרונים שהושמעו, חלקן בפני אנשי משטרה, וכי רק בשלב מאוחר מאוד סיפרה על מסכת האלימות הפיסית המגוללת בתיק המצורף. לאור עובדה זו ונוכח נוסחם של חלק מהאיומים מהם עולה כי הנאשם אינו חושש כלל ועיקר מהתערבות משטרתית, אני למד כי האיומים הקשים צלחו מבחינת המאיים ומנעו מהמתלוננת פנייה לקבלת סיוע רשויות אכיפת החוק. כמו כן ולמקרא נוסחם של האיומים הקשים והחמורים הרי שקיים נזק מסתבר קשה וממשי למתלוננת, הן בפועל ובוודאי כאשר מדובר בנזק פוטנציאלי חמור.

הגם שהתרשמתי כי דברי הנאשם וההודעות ששלח למתלוננת בתיק העיקרי ובתיק המצורף הושמעו בשעת כעס הרי שניכר כי קדם תכנון מוקדם ולו קצר מועד בביצוע עבירות האיומים הרבות שעה שלא אחת הנאשם קושר את האיומים ברצונו לפינוי הבית ועזיבת המתלוננת, מדובר בהודעות אשר שלח הנאשם למתלוננת ואין מדובר בתרעומת המושמעת אגב שיחה ובאופן ספונטני.

ג. מדיניות הענישה הראויה, בגין עבירות האיומים בהן הורשע הנאשם :

להלן מספר החלטות בנסיבות דומות או כאלו שיש בהם כדי ללמוד על רף הענישה למקרה שבפני :

1. בתי המשפט הביעו בשורה ארוכה של החלטות שיפוטיות הצורך בהטלת עונשים מחמירים בעבירות אלימות במשפחה. ר' דוג' בע"פ (חיפה) 44150-12-11 - מדינת ישראל נ' ע.ס., לא פורסם, (19/01/2012) :
"בנסיבות אלה חובה על בית המשפט להחמיר בענישה על מנת שהמסר שייצא מבית המשפט יהא הרתעתי לא רק ביחס למשיב אלא גם ביחס לזולת. הענישה במקרה מסוג זה חייבת להביא לידי ביטוי את הסלידה מעבירות של אלימות במשפחה ואת הצורך להגיב עליהן בחומרה הולמת."
2. בעפ"ג (חיפה) 25404-12-13 - דנן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (13/2/2014) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור המערער באופן חלקי על חומרת העונש והטיל עליו 12 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק שביצע כנגד בת זוגו.
3. בע"פ (חיפה) 44150-12-11 - מדינת ישראל נ' ע.ס., לא פורסם, (19/01/2012) הוחמר עונשו של הנאשם מ - 9 חודשי מאסר ל - 15 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות תקיפה סתם - בת זוג ואיומים כנגד בת זוג.
4. ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל, לא פורסם (25/06/2008) הוטל על הנאשם בבית משפט השלום עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בגין איומים שהשמיע כנגד בת זוג. ערעור המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשתו לרשות ערעור לבית המשפט העליון. במסגרת החלטתו קבע בית המשפט העליון כי העונש שהוטל על המערער הינו הולם.
5. בת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 1.4.2014) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי אשתו כי יפגע בילדם ונקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, פיצוי והתחייבות.
6. בת"פ (שלום צפת) 21596-08-11 מדינת ישראל נ' ירון סננס (ניתן ביום 22.5.2012), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת איומים, בכך שאמר למתלוננת כי יהרוג אותה על רקע סכסוך כספי. על

הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.

7. בת"פ (שלום אילת) 38263-09-10 מדינת ישראל נ' דהאן הורשע הנאשם על פי הודאתו, בעבירת איומים, על בת זוגו בפגיעה בגופה, בכך שבעודו אוחז בידו אולר פתוח מולה אמר לה " אני אדקור אותם ואותי פה". לחובתו של הנאשם עבר פלילי בהחזקת סכין, תקיפת בת זוג ובגין אף ריצה מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם בין היתר, מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

8. בת"פ 22463-02-15 (שלום טבריה) מ"י נ' הררי, לא פורסם (10/10/15) נדון הנאשם בפני מותב זה לעונשי מאסר של 9 חודשים ועונשים נלווים

9. אך ביום 10/1/19 דחה בית המשפט העליון ברע"פ 149/19 פפיאשוילי נ' מ"י את בקשת המבקש אשר נדון לעונש של 9 חודשי מאסר בגין סדרת עבירות איומים, הטרדה במתקן בזק ופגיעה בפרטיות כנגד בת זוג על רקע חשדו לבגידה. בית המשפט העליון (כב' השופט אלרון) עמד על החומרה היתרה הגלומה בהתנהגות מסוג זו:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג (ראו למשל רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.10.2018)). לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד.

בעניינו, המבקש איים והטריד את המתלוננת בבטחות תוך פגיעה בפרטיותה ובשלמות נפשה מתוך אדנות וקנאה, מבלי לכבד את זכותה לאוטונומיה ואת החלטתה להפסיק את הקשר הזוגי עמו. התבטאויותיו החמורות ואיומיו לפגיעה פיזית בה ובמשפחתה - אשר אף הגיעו כדי איומים ברצח - מצדיקים ענישה חמורה ומרתיעה למניעת הישנות העבירות ומימוש איומיו - ודי בכך כדי לדחות את הבקשה."

מדיניות ענישה נוהגת בעבירות היזק במזיד לרכוש:

1. בת"פ 1068-08-14 (שלום רחובות) מדינת ישראל נ' כהן, פורסם במאגרים המשפטיים (3/12/14) נדון הנאשם בגין איומים כנגד בת זוג וגרימת היזק במזיד לרכוש למאסר בפועל בן שישה חודשים ויום ועונשים נלווים.

2. בת"פ 4156-09 (שלום ב"ש) מ.י. לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע נ' שוקרון, פורסם במאגרים המשפטיים (22/2/10) נדון הנאשם לשישה חודשי מאסר בגין איום והיזק במזיד אשר ירצו בעבודות שירות, הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף ועונשים נלווים וזאת במסגרת קבלת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים.

3. בת"פ 1434/06 (שלום קרית גת) מ"י נ' יהל, פורסם במאגרים המשפטיים (1/11/07) נדון הנאשם לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין איומים וגרימת חבלה במזיד לרכב.

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני לא הובאו כל אסמכתאות אשר יש בהן כדי להעיד על מצבו הכלכלי של הנאשם אשר אף תומך על פי הנתען ו/1 בילדיו הקטינים כלכלית. כמו כן הנאשם אמנם שווה בתנאים מגבילים מזה למעלה משלושה חודשים אך אין מדובר בתקופה ממושכת באופן חריג. לאור כך לא התרשמתי כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה באופן חריג.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר בן 4 חודשים אותו יכול הנאשם לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר על תנאי, קנס כספי שינוע בין 1000 ₪ ל - 5000 ₪ ופיצוי המתלוננת בסכום זהה.

ו. סטייה ממתחם העונש ההולם :

1. הנאשם לא ביקש כי יוגש בעניינו תסקיר שירות המבחן לעניין העונש, ומכאן כי לא מונחת בפני בית המשפט המלצה שיקומית או טיפולית בעניינו של הנאשם. לאור כך לא הוכח בפני כי הנאשם השתקם למעט טענת בא כוחו של הנאשם כי הפנים חומרת מעשיו ומתחרט עליהם, ומכאן שלא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

2. לאור מתחם העונש ההולם שהינו רחב יחסית והיעדר עבירות אלימות קודמות כנגד בת זוג לא מצאתי מקום לסטות לחומרא ממתחם העונש ההולם במקרה זה.

ח. קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

1. פגיעת העונש בנאשם - הנאשם בפני בן 55 ועל פי גיליון הרישום הפלילי לא ריצה בעברו מאסר בפועל. אין חולק כי הפגיעה של עונש מאסר מאחורי סורג ובריח במצב דברים זה קשה עבור הנאשם. לטענת הנאשם אשר לא נסתרה בידי המאשימה, הנאשם תומך כלכלית בילדיו ומכאן כי שליחתו למאסר או הטלת מאסר אותו יישא בעבודות

שירות יפגע כלכלית בילדיו הקטנים. עם זאת, המשקל שניתן לטענה זו קטן יחסית שעה שהנאשם הורשע בסדרת עבירות חמורות כנגד בן משפחה התלוי בנאשם כלכלית, בין אם בת זוג ובין אם ילדים קטנים.

2. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והגם שנשמעה כפירתו והתיק נקבע לשמיעת ראיות, לא נדרשו בסופו של יום עדי התביעה לרבות המתלוננת למסור עדותם בבית המשפט. הנאשם אף הביע חרטה בפני בית המשפט במעמד הטיעונים לעונש.

3. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה משנת 2015 בגין עבירות איומים והעלבת עובד ציבור. לא נעלמה מעיני העובדה כי העבירות בוצעו בשנת 2007 אך ניכר כי ההרתעה אשר התקבלה, אם בכלל, מן העונשים הצופים פני עתיד שהוטלו על הנאשם לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו כשלוש שנים לאחר מכן. לכך יש להוסיף עבירת החזקת הסכין שלא למטרה כשרה משנת 2014 אשר מצביעה על הסיכון הטמון בנאשם כלפי המתלוננת בתיק שבפני.

4. הרתעה אישית:

הנאשם לא ביקש כי יתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו ומכאן כי אין בפני בית המשפט חוות דעת בגין הסיכוי להישנות עבירות נוספות מצד הנאשם כלפי המתלוננת. עם זאת יש ללמוד מן הסדרתיות בביצוע העבירות וחומרתן על סיכון שכזה. זאת ועוד, הנאשם הורשע בעבר פעמיים בביצוע עבירות איומים. ב"כ הנאשם טען כי בני הזוג עומדים להתגרש ובכך יבואו לכדי סיום תחושות הקנאה של הנאשם כלפי המתלוננת אך ניסיון החיים המר מלמד לא אחת כי לא כך הדבר. ראשית, אין בידי בית המשפט כל אינדיקציה בדבר משכו של הליך הגירושין הצפוי בין הצדדים, מה גם שמוכן חלק מהאיומים החמורים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת עולה סכסוך כספי ביניהם ורצונו בפינוי הבית המשותף על ידה. שנית, נסובו חלק גדול מהאיומים סביב חשדו של הנאשם כי המתלוננת בגדה בו במהלך נישואיהם וניכר כי תחושת הפגיעה שחש הנאשם בכבודו ממשית וקשה וספק אם אקט הגירושין יש בו כדי לרפא תחושה זו ללא הליך טיפולי אשר לא הוצע בפני.

שלישית, חשש זה והצורך בהרתעת הנאשם מקבלים ביטוי אף בעבירת ההיזק לרכוש שביצע הנאשם כמי שהתחיל להוציא את איומיו כלפי בצת זוגו לפועל. רביעית, האשם אינו מביע כל מורא מפני הוראות החוק ורשויות אכיפת החוק, הן במסכת האיומים הקשה והממשית בה הבהיר למתלוננת שוב ושוב כי אינו חושש לבצע איומיו חרף התערבות משטרתית אפשרית ועונשי מאסר להם צפוי ואף איים על המתלוננת בפני אנשי משטרה כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי.

5. הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא סלידתו של בית המשפט מהטלת אימה כנגד בת זוג מצד נאשם, הטלת פחד וחשש לביטחונה האישי, זאת לצד עצם הרתעת הרבים מהשמעת דברי איום אסורים כלפי בת זוג באשר הם וכן פגיעה ברכושם.

נוכח כל האמור לעיל מצאתי כי מחד גיסא עומדות לחובת הנאשם חומרתן היתרה של העבירות שעבר, הסדרתיות שבביצוען, הוצאת איומיו לפגיעה ברכוש המתלוננת אל הפועל, עבר פלילי הכולל עבירות איומים והחזקת סכין שלא למטרה כשרה, מדיניות ענישה נהגת בנסיבות דומות והיעדר אופק טיפולי או שיקומי מוצע ומאידך גיסא עומדת הפגיעה הקשה בנאשם באם יוטל עליו עונש מאסר בפועל, הודאתו ללא שמיעת ראיות בתיק ואי ביצוע עבירות אלימות פיסית כנגד המתלוננת. נוכח כל האמור לעיל מצאתי כי יש מקום למקם עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני.

במסגרת קביעת רכיב המאסר בתיק זה ותוך שנתתי דעתי להוראת השעה המאפשרת שליחת נאשם לשאת עונש מאסר בעבודות שירות גם ללתקופה עד תשעה חודשים החל מיום 1/4/19, מצאתי כי חומרתן היתרה של עבירות האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת בפגיעה קשה בגופה עד כדי רציחתה, שוב ושוב, באופנים שונים ובשלל תיאורים אשר נועדו לגרום לה לעשות כרצון הנאשם, מתוך תחושת קנאה ואף שנאה לרבות הוצאת חלק מהאיומים בפגיעה ברכושה לפועל והחשש שעדיין קיים להישנות עבירות והיעדר אופק טיפולי - מחייבים בהתאם לעיקרון ההלימה במקרה זה את שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח אשר ירתיע הנאשם מלשוב לסורו וישדר מסר ברור לציבור הרחב כי הטלת מורא ממושכת וחמורה על בן זוג תיענה בענישה מחמירה.

באשר לרכיב הענישה הכספית נתתי דעתי לעובדה כי שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח תגרום בסבירות לא מועטה לקשיים כלכליים בקרב הנאשם ומשפחתו, גם בהיעדר אסמכתאות בנושא.

עם זאת נפסק לעניין הטלת פיצויים וגובהם כי אין גובה הפיצוי נגזר או מושפע ממצבו הכלכלי של הנאשם ור' קביעת בית המשפט העליון בע"פ 5761/05 - וחידי מג'דלאוי נ' מדינת ישראל ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (24/07/2006):

"(2) לגוף הדברים, אין הסכום קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החייב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החייב, ובהליך אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל לענות בו; ולכן הנושא שהעלה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שולחו, אינו יכול לשמש אמת מידה"

ור' לעניין זה קביעת בית המשפט העליון בתיק 3311/17 קשוע נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (12/6/17):

"עוד יש להזכיר כי, ככלל, יכולותיו הכלכליות של הנאשם לא אמורות להילקח בחשבון לצורך קביעת שיעור הפיצוי הראוי (עניין בן פורת; ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2015)). לא למותר הוא לציין, כי למבקש שמורה הזכות לפנות אל המרכז לגביית קנסות, בבקשה לדחיית מועדי התשלום או לפריסה נוספת של סכומי הפיצויים, בהתאם להוראת סעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995."

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 8.11.18 עד 15.11.18.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית מעצר צלמון ביום 27/3/19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

לצורך הבטחת התייצבותו למאסר אני מורה על הוצאת צו איסור יציאה של הנאשם מהארץ אשר יעמוד בתוקפו עד התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו. הנאשם יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט עד יום 14.3.19 שעה 10:00. באם לא יעשה כן הנאשם ייעצר ויחל באופן מידי בריצוי עונש המאסר. כמו כן ובנסיבות התיק שבפני אני מורה כי הנאשם ימשיך לשהות בתנאים המגבילים עליהם הורה בית המשפט במסגרת תיק המ"ת עד התייצבותו למאסר (ר' ההלכה בנושא בבש"פ 6388/17, 5355/14, רע"פ 3292/15, 7949/09 וכד') וכי הערבויות אשר ניתנו בתיק המ"ת ישמשו להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי מאסרו.

שירות בתי הסוהר יודיע לבית המשפט עם התייצבותו של הנאשם לריצוי העונש, שאז יבוטלו התנאים המגבילים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות כנגד בן משפחה לרבות איומים כנגד בן משפחה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירת היזק לרכוש במזיד ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. קנס בסך 2000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו אשר ירוצו במצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל על הנאשם. הקנס ישולם ב - 5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.6.19 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ה. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת שפרטיה: ל"ג ע"ס 4,000 ₪ וזאת עד יום 1.9.19.

הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט עד המועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

ב"כ המאשימה יעדכן המתלוננת ברכיבי גזר הדין בדחיפות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום, 13.3.19 במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם.